

Adressen, at enhver Forhandling med det nærværende Ministerium om Ting, som ligge i Fremtiden, vil være aldeles frugtesløs og tids-spildende. Jeg tillader mig af de heranførte Grunde saaledes at tage Forespørgselen tilbage.

Man gif derefter over til det næste Nummer paa Dagsordenen, nemlig Forespørgsel af Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (G. Winther) til Indenrigsministeren.

G. Winther: Da jeg ikke har nogen Formening om, hvad Resultat der kan komme ud af de Begivenheder, der nylig bleve omtalte, og da den Interpellation, som jeg idag agter at stille, i 3 Sessioner efter hinanden har været stillet paa Dagsordenen, saa anseer jeg det for rigtigst ikke at frasalbe den. Den angaaer Muligbeden af en Udvæjning paa alt Hartkornet af de gamle Degneindtægter, Degnetraven derunder indbefattet.

Jeg blev foranlediget til at stille denne Interpellation ved Opfordringer fra mange Sider, fra Sogneforstanderskaber, som havde troet, at Hartkornsubjævningsloven hjemlede Udvæjningen af de nævnte Afgifter paa alt Hartkornet, og som, da de forhenværende privilegerede Hartkornbesiddere i de paagjaldende Sogne nægtede at undertæste sig en saadan Ligning, havde indgivet Forespørgsel til vedkommende Ministerium om Hartkornsubjævningslovens Fortolkning, navnlig med Hensyn til §§ 16 og 22. De fik under 27de Marts 1851 det Svar tilbage fra Cultusministeren, som jeg her skal tillade mig at oplæse: „At, da Loven af 20de Juni forrige Aar, § 16, alene angaaer de Delsler, der ere Gjenstand for Ligning eller Fordeling efter Hartkorn, maae de gamle Degneindtægter fremdeles være at udrede paa samme Maade som hidtil“.

Et af de Sogne, hvorfra man havde gjort Forespørgsel, fandt det Forhold Sted, at disse Udgifter fra 1829 havde været ligeligt fordeelte paa alt usrit Hartkorn isølge en approberet Skoleplan. Sogneforstanderskabet for Glud og Hjarne spurgte derfor Cultusministeriet, efter at have modtaget denne Ministerresolution, om Degnetraven, som ved Skoleplanens Affattelse i 1829 blev behandlet i

Overeensstemmelse med Skoleaordningens §§ 55 og 56, og siden er bleven lignet efter Hartkornet, nu skal udfondres og holdes udenfor Ligningen, for at det forhen privilegerede Hartkorn kan vorde fritaget for at deeltage i Udiedelsen heraf.

Hjelpaa sparede Ministeriet den 8de Decbr. 1851, at, da der ikke ved Lov af 20de Juni s. A. er gjort nogen Forandring i de Regler, hvorefter Degnetrave som en Præstation, der oprindeligt har paahvilet ikke Hartkornet, men Eiendommen med visse bestemte Beløb, skal udredes, maa det i saa Henseende have sit Forblivende ved, hvad der hidtil har fundet Sted, om end vedkommende Hartkornsbrugere, hvem denne Afgift paahviler, have vedtaget at ligne den imellem sig.

Det er min Overbeviisning, at disse to Ministerresolutioner staae i en bestemt Modstrid med Hartkornsubjævningslovens §§ 16 og 22, og jeg vil tillade mig at fremlægge nogle Actstykker, hvoraf man kan bedømme Sagen. Jeg skal ikke indlade mig paa det Stridsspørgsmaal, som her ved en tidligere Leilighed er bragt frem, navnlig om Degnetraven, idet jeg troer, at det ligger udenfor nærværende Forespørgsels Hensigt og ikke med Nødvendighed behøver at inddrages derunder.

Dengang Landbocommissionen i 1849 havde modtaget et Udkast fra Indenrigsministeren angaaende Hartkornsubjævningsloven, og havde overveiet den Paragraph, der afhandlede dette Anliggende, nemlig den daværende § 17, yttrede den i sin Betænkning herover, at der deri var flere Afgifter nævnt som hørende til Skolevæsenets reglementerede Indtægter, med Hensyn til hvilke den ikke ganske kunde billige, at de af den Grund skulde undtages fra at være Gjenstand for Udvæjning efter den foreslaaede Hartkornsegalisationslov. I denne § 17 var der i Begyndelsen nævnt, som Skolevæsenets reglementerede Indtægter, „Renter af Capitaler, Degnetrave, Indtægt af Degnejord, Manned og andre sige særegne Indtægter;“ den Indenrigsminister, som havde forelagt Udkastet for Landbocommissionen, meente nemlig, at disse ikke skulde bringes med ind under Hartkornsubjæv-